

soort bevat de kraag altijd een verdonkering, terwijl dit bij *E. complana* nooit het geval is. Nog een kenmerk (vooral bij mannetjes) zit hem in het achterlichaam. Bij *E. complana* is deze vanaf de achterste punt tot ongeveer halverwege het lichaam meestal gelig van kleur. Bij *E. lurideola* is dit over maximaal een derde van het achterlichaam.

Hoewel *E. lurideola* geen zeldzaamheid lijkt te zijn, komt de soort waarschijnlijk minder voor dan *E. complana*. Dat is ook onze ervaring hier in Friesland. Rob toont van beide soorten een verspreidingskaartje maar merkt daarbij op dat daarin fouten zitten, wat te maken heeft met verkeerde determinaties. Hij roept dan ook op om exemplaren in collecties te controleren en eventuele fouten aan hem door te geven.

Vorig jaar hebben we de collectie in het Natuurmuseum Fryslân onder de loep genomen, waaronder ook de familie *Arctiidae* (beervlinders) waartoe de *Eilema*'s behoren. Ook daar bleken nogal wat fouten in te zitten. Een groot deel van de als *E. lurideola* gedetermineerde exemplaren zijn daarbij bij *E. complana* terecht gekomen. Andersom geldt dit voor een kleiner aantal.

Hoewel er dus een aantal goed waarneembare (onderscheidende) kenmerken zijn voor *Eilema complana* en *Eilema lurideola*, blijft het dus goed opletten bij vangsten van deze soorten.

Op de site “Voorlopige atlas van de macro-nachtvlinders in Friesland” (www.vlinderwerkgroepfriesland.nl/nachtvlinders) staan foto's van alle zes in Friesland voorkomende *Eilema*-soorten. Alle hierboven genoemde kenmerken van *Eilema complana* versus *Eilema lurideola* zijn duidelijk te zien op deze foto's.

Tweede zoektocht naar de Sleedoornpage – Siep Sinnema

In februari 2006 heeft de Vlinderwerkgroep Friesland een excursie tussen Steenwijk en Wolvega gehouden om vast te stellen of de Sleedoornpage zich in Friesland gevestigd heeft. Die zoektocht met ongeveer 20 mensen was tevergeefs: er werden geen eitjes van de Sleedoornpage gevonden. De vlinder is al wel een aantal keren in Friesland gezien, voor het eerst in 1982. Het gaat daarbij echter om slechts enkele waarnemingen en die kunnen ook betrekking hebben op zwervende exemplaren. De beste methode om vast te stellen of de Sleedoornpage zich in Friesland voortplant, is het vaststellen van ei-afzetting, die plaatsvindt in de oksels van takken van de Sleedoorn. Afgelopen zomer werd melding gemaakt van een vlinder van de Sleedoornpage in een tuin in Wolvega.

Vandaar dat een drietal vroege vogels, namelijk Gerrit Tuinstra, Jannie Sinnema en Siep Sinnema op 17 februari 's morgens in de buurt van Wolvega opnieuw gingen zoeken naar deze speld in een hooiberg. De eitjes zijn minder dan een millimeter groot, maar vallen door de witte kleur gelukkig nog enigszins op. Na uren zoeken in Sleedoornstruiken rond Wolvega werd de moed bijna opgegeven en leek het vinden van het eerste kievitsei op dat moment gemakkelijker dan het ontdekken van deze vlindereieren, maar in dit geval werd het doorzetten beloond:

na ruim 3 uur zoeken werd in een Sleedoornwal op maar liefst 6 plekken een ei in de oksel van een tak aangetroffen. Uiteraard werd de vondst gefotografeerd (zie ook onze website) en kon de dag niet meer stuk. In de euforie kwamen bestaande plannen, om dit eerste ei aan de commissaris der koningin aan te bieden, weer boven. Maar omdat de 17^e februari in het weekend viel, was de heer Nijpels niet in het provinciehuis aanwezig. Wel is een persbericht naar de Leeuwarder Courant en het Friesch Dagblad gestuurd, maar daar was men daar minder onder de indruk

ei sleedoornpage
foto's S.G.Sinnema en G.Tuinstra

dan de mensen van de vlinderwerkgroep, want het bericht is nooit in de krant verschenen. Kennelijk is het uitsterven van een soort groter nieuws dan het vaststellen dat een nieuwe soort zich hier heeft gevestigd. In ieder geval is nu voor het eerst vastgesteld, dat de Sleedoornpage zich in Friesland voortplant.

Nieuwe soort voor Nederland – Gerrit Tuinstra

In de vorige Flinterwille (oktober 2006) schreef ik een stukje met als titel “Nieuwe soorten macro-nachtvinders voor Friesland in 2006”. Daarin stond onder andere: “Over het algemeen worden nieuwe soorten voor de fauna voor het eerst waargenomen in de zuidelijke provincies. De kans om in Friesland een nieuwe soort voor de fauna waar te nemen is vrij klein, maar uiteraard aanwezig”. Dit laatste, dus dat de kans aanwezig is dat er in Friesland een nieuwe soort voor de Nederlandse fauna waargenomen wordt, bleek kort geleden inderdaad zo te zijn. Vorig jaar ving Hessel Hoornveld jr. een micro-nachtvlinder. Omdat het om een opmerkelijk gekleurde en getekende vlinder ging, besloot hij het exemplaar te fotograferen om vervolgens de vlinder weer te laten vliegen. Misschien kunt u het zich nog herinneren van de najaarsbijeenkomst eind vorig jaar, toen de foto van de vlinder door Hessel getoond werd, omdat hij de vlinder nog niet gedetermineerd